Załącznik nr 4 do Uchwały Senatu nr 430/01/2015

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2016/17 – 2017/18
(skrajne daty)

1.1 PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	**Analiza sztuki współczesnej**
Kod przedmiotu/ modułu*	**2SW01**
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	**Wydział Sztuki**
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	**Wydział Sztuki**
Kierunek studiów	**Sztuki wizualne**
Poziom kształcenia	**Studia drugiego stopnia**
Profil	**Ogólnoakademicki**
Forma studiów	**Studia stacjonarne**
Rok i semestr studiów	**I, II rok (1, 2, 3 semestr)**
Rodzaj przedmiotu	**Podstawowy**
Koordynator	**dr Paweł Bińczycki**
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	**Sem. 1: dr Anna Steliga** **Sem. 2: dr Anna Steliga** **Sem. 3: dr Anna Steliga**

***-** zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2 FORMY ZAJĘC DYDAKTYCZNYCH, WYMIAR GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	**Liczba pkt ECTS**
45								**6**

1.3 SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

√ **zajęcia w formie tradycyjnej**

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4 FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (z toku): *(egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)*

zaliczenie bez oceny w sem.: 1, 2, 3
egzamin w sem.: 3

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student powinien posiadać podstawową wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne zdobyte na przedmiotach: historia sztuki i teoria sztuki

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 CELE PRZEDMIOTU/ MODUŁU

C1	Zajęcia prezentują sztukę współczesną przy uwzględnieniu rozmaitych uwarunkowań związanych z jej powstawaniem, funkcjonowaniem, a także oddziaływaniem na odbiorcę.
C2	Słuchacze będą mogli zaznajomić się z wiodącymi stylami i kierunkami w zakresie sztuk wizualnych na przestrzeni XX i XXI wieku, z dziełami i twórczością najbardziej reprezentatywnych artystów oraz poznać opiniotwórcze i kreatywne ośrodki, galerie oraz muzea.
C3	Celem zajęć jest: nabycie podstaw wiedzy o sztuce współczesnej.
C4	zdobycie narzędzi metodologicznych do interpretacji utworów multi- i intermedialnych i osadzanie ich w aktualnym kontekście kulturowym oraz społecznym.
C5	umiejętność świadomej, zobiektywizowanej analizy funkcjonowania dzieł multi- i intermedialnych.
C6	integracja wiedzy i umiejętności z różnych dziedzin i łączenie ich w procesie twórczym, świadomy wybór strategii postępowania i argumentacji.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych **(KEK)**
EK_01	**Rozróżnia kierunki sztuki drugiej połowy XX wieku i początku XXI wieku.** **Student wskazuje i tłumaczy różnorodność zjawisk w sztuce współczesnej (np. event, videoart, sztuka nowych mediów, happening, performance itp.)**	K_W01
EK_02	**Rozpoznawanie dzieł najważniejszych reprezentantów sztuki tego czasu na świecie i w Polsce.** **Charakterystyka środków ekspresji artystycznej rozwijanych od czasów neoawangardy do dziś.**	K_W02
EK_03	**Analizowanie, interpretowanie i ocenianie dzieła sztuki współczesnej w kontekście historii sztuki i współczesnej kultury.**	K_W04
EK_04	**Prezentuje postawę aktywnego uczestnictwa we współczesnej kulturze wizualnej.**	K_W06
EK_05	**Zdolność do samodzielnego i krytycznego myślenia. Postrzeganie relacji pomiędzy formami wypowiedzi artystycznej a kontekstem historycznym i współczesną kulturą.**	K_K06
EK_06	**Potrafi wyrazić swoje zadanie o obszarze problematyki artystyczno-naukowej komunikatywnie. Jest odpowiedzialny za upowszechnianie i wymianę**	K_K11

	dorobku kulturalno-naukowego.	

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Czym jest sztuka współczesna? Próba znalezienia definicji
Analiza sztuki współczesnej polskiej od 1945 roku do roku bieżącego (m.in. dekada surrealizmu, Arsenał w 1955 roku, informel, sztuka abstrakcyjna, sztuka konsumpcyjna i postkonsumpcyjna, Pokolenie ’80, sztuka krytyczna, sztuka po-Zagładowa, sztuka pierwszej dekady XXI wieku).
Prezentacja zarysu problemów sztuki współczesnej w ujęciach wybranych teorii sztuki rozszerzonych o materiały ikonograficzne (w tym filmowe) i teoretyczne z innych źródeł. Ważne miejsce zajmą m.in.: analiza formy, symbolu i znaku, ikonografia i ikonologia, semiotyka, systemy, kody, konteksty sztuki, historia idei, sztuka z perspektywy marksizmu i materializmu, feminizm, LGBTI Studies i teoria Queer, badania nad kulturą, teoria postkolonialna, psychologia i percepcja w sztuce, związki sztuki z psychoanalizą, teoria recepcji, psychologia sztuki, archetypy Junga, teoria obiektów przejściowych i natura kreatywności, lęk przed wpływem, hermeneutyka, strukturalizm i poststrukturalizm, dekonstrukcja, postmodernizm jako stan i praktyka, przeciwstawienie się „wielkim narracjom”, fragmentaryzacja, pastisz, symulakrum, modernizm.
Sylwetki wybitnych współczesnych artystów m.in. Libera, Kozyra, Sasnal, Althamer, Sosnowska, Sawicka.
Analiza sztuki współczesnej światowej od 1945 roku do roku bieżącego (m.in. Grupa Zero, informel, sztuka abstrakcyjna, hiperrealizm, sztuka uboga, minimal-art, op-art, happening, performance, instalacje, video-art Itp.).
W ramach ćwiczeń studenci będą zapoznawać się z wybranymi interpretacjami sztuki współczesnej uznanych autorytetów humanistyki, by następnie dokonywać słownej i pisemnej analizy zaproponowanych materiałów ikonograficznych.
We wspólnych dyskusjach będą tworzone zbiory interpretacji proponowanych przez uczestników. Prezentacja przygotowanych przez studentów analiz wybranych zdarzeń nowej sztuki. Planowane omówienie następujących dzieł: Fontanna M. Duchamp, 1917, Cicho, J. Cage, 1952, Pomnik przyrody, Sonfist, od 1956 do dziś, Mała Sparta, I. F. Finlay od 1966 do dziś, Muzeum-rzeźba, O. Hansen, 1966, Wydeptana linia, R. Long, 1967, Niebieski pasek, E. Krasinski, 1968-2004, Zamknięta galeria, R. Barry, 1969, Magiczna kostka, C. Meireles, 1969-1970, Spiralna grobla, R. Smithson, 1970, Miasto, M. Heizer, od 1972 do dziś, Uwierz w dąb, M. Craig-Martin, 1973, Artysta z piłą, G. Matta-Clark, 1974, Rozmowa z kojotem, J. Beuys, 1974, W poszukiwaniu cudownego, B.J. Ader, 1975, Ścienne malarstwo, A. Szewczyk, 1976-1978, Pole błyskawicowe, W. de Maria, 1977, Szklarnia, A. Geva, 1977, Ubrane wyspy, Ch. i J. Claude, 1980-1983, Bez dachu nad głową, T. Hsieh, 1981-1982, Dziwny dom, G. Schneider, 1985-1997, Papierowy deszcz, R. Signer, 1987, Bieg rzeczy, P. Fischli i D. Weiss, 1987, Słodki portret, F. Gonzalez_Torres, 1991, Niewidzialne Królestwo, L. Elggren i C. M. von Hausswolff, od 1992 do dziś, Szczurzy król, K. Fritsch, 1993, Wyjście z galerii, P. Althamer, 1995, Supergaz, Superflex, od 1996 do dziś, Zatopiony grób, J. Wall, 1998-2000, Uprawa sztuki, R. Tiravanija,

od 1998 do dziś, Dziewczynka z komputera, P. Parreno i P. Huyghe, 1999, Głodna maszyna, W. Delvoye, 2000, Śnieżne kule w środku lata, A. Goldsworthy, 2000, Kiedy wiara przenosi góry, F. Alys, 2002, Jerozolima w Warszawie, J. Rajkowska, 2002, Słońce dla Londynu, O. Eliasson, 2003, Dźwiękowy spacer, J. Cardiff, 2004, Pocałunek, T. Sehgal, 2004, Nie ma mnie, A. Grzeszczykowska, 2005, Szopałódkaszopa, S. Starling, 2005, Zwierzyniec, P. Piwvi, 2006, Pulsujący pokój, R. Lozano-Hemmer, 2006, Świnki i żołędzie, I. Winkler, 2006, Upiór w muzeum, R. Kuśmirowski, 2006, Eksperyment Zjeżdżalnia, C. Holler, 2006, Wieloryb książkowy, G. Orozco, 2006, Jeden do jednego, M. Sosnowska, 2007, Zgubione odbicie, S. Philipsz, 2007, Kacza przeprowadzka, C. Gaillard, 2008, Ziarna słonecznika, A. Weiwei, 2010 czy też Posklejany zegar, Ch. Marclay, 2010 oraz wybrane działania z ostatnich lat.
Praca z tekstami na temat sztuki współczesnej.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład: wykład problemowy/wykład z prezentacją multimedialną, Analiza tekstów z dyskusją/ metoda projektów (projekt praktyczny/ praca w grupach/rozwiązywanie zadań/dyskusja

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw, ….)
EK_01	Dyskusja, referat, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	w
EK_02	Dyskusja, referat, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	w
EK_03	Dyskusja, referat, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	w
EK_04	Dyskusja, referat, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	w
EK_05	Dyskusja, referat, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	w
EK_06	Dyskusja, referat, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	w

4.2 WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU (KRYTERIA OCENIANIA)

Obecność na zajęciach i aktywny w nich udział, przygotowanie prac pisemnych i artystycznych,

zaliczenie na podstawie prac zaleconych do wykonania, egzamin ustny.

Ocena bardzo dobra: pełne przyswojenie wiadomości objętych programem, uzupełniane informacjami z innych źródeł (np. z branżowych pism o sztuce czy z literatury uzupełniającej); czynny udział w zajęciach, dociekliwość podczas wspólnej interpretacji prezentowanych obiektów pod kątem ich form, znaczeń i emocjonalnego oddziaływania; kompletne wykonanie ćwiczeń obligatoryjnych; ogólne, zauważalne zainteresowanie sztuką (np. student np. prenumeruje pisma o sztuce, kolekcjonuje książki o sztuce, uczęszcza na wernisaże).

Ocena plus dobra: pełne przyswojenie wiadomości objętych programem, uzupełnianych samodzielnie dobranymi lub wskazanymi przez nauczyciela lekturami na temat stanowiący przedmiot nauczania; aktywny udział w zajęciach i dyskusjach związanych z prezentowanymi obiektami pod kątem ich form, znaczeń i emocjonalnego oddziaływania; staranne wykonanie ćwiczeń obligatoryjnych i zaangażowanie w wykonanie zaleconych prac.

Ocena dobra: pełne przyswojenie wiadomości objętych programem: skupiony udział w zajęciach, gotowość i zdolność zabierania głosu w dyskusjach o prezentowanych obiektach, ewentualnie po zachęcie ze strony nauczyciela, staranne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych i zaangażowanie w wykonanie zalecanych prac.

Ocena plus dostateczna: średnie opanowanie materiału objętego programem (luki w wiadomościach o charakterze szczegółowym). Gotowość zabierania głosu w dyskusjach o prezentowanych obiektach, przede wszystkim w odniesieniu do ich formy, po zachęcie ze strony nauczyciela; poprawne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych.

Ocena dostateczna: luki w wiadomościach objętych programem, z szansą ich wypełniania (ewentualnie przy pomocy nauczyciela). Bierność podczas dyskusji o prezentowanych obiektach. Zgodne z podstawowym tematem, ale niestaranne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych.

Ocena niedostateczna: spore luki w wiadomościach objętych programem, trudne do uzupełnienia (notoryczne nieprzygotowywanie się do zajęć). Bierność w zajęciach. Brak zainteresowania przedmiotem. Niewłaściwe wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
godziny zajęć wg planu z nauczycielem	**45**
przygotowanie do zajęć	25
udział w konsultacjach	25
czas na napisanie referatu/eseju	25
przygotowanie do egzaminu	25

udział w egzaminie	5
inne (jakie?)	-
SUMA GODZIN	**150**
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	**6**

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	**Nie dotyczy**
zasady i formy odbywania praktyk	**Nie dotyczy**

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

J. Chrzanowska-Pieńkos, A. Pieńkos, Leksykon sztuki polskiej XX wieku, Kurpisz, Poznań 1996.
S. Ferrari, Sztuka XX wieku. Kierunki, twórcy, kontrowersyjne zjawiska artystyczne, nowe środki wyrazu, przeł. H. Borkowska, Arkady, Warszawa 2002.
P. Piotrowski, Znaczenia modernizmu. W stronę sztuki polskiej po 1945 roku, Rebis, Poznań 1999.
A. Rottenberg, Sztuka w Polsce 1945-2005, Stentor, Warszawa 2007.
Sztuka dzisiaj. Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Warszawa, listopad 2001, pod red. M. Poprzęckiej, SHS, Warszawa 2002.
J. Thompson, Jak czytać malarstwo współczesne. Od Courbeta do Warhola, przeł. J. Holzman, Universitas, Kraków 2006.
I. Luba, Dialog nowoczesności z tradycją, Warszawa 2004.
P. Juszkiewicz, Od rozkoszy historiozofii do „Gry o nic". Polska krytyka artystyczna czasu odwilży, Poznań 2005
E. Jedlińska, Polska sztuka współczesna w amerykańskiej krytyce artystycznej w latach 1984-2002, Łódź 2005.
Art Now. 137 Artists at the Rise of the New Millenium, pod red. Grosenick U., Riemschneider B. Berlin 2002.
U. Czartoryska, Od pop-artu do sztuki konceptualnej, Warszawa 1973.
R.W. Kluszczyński, Społeczeństwo informacyjne. Cyberkultura. Sztuka multimediów, Kraków 2001 (wydanie 2: 2002).

Literatura uzupełniająca:

J. Baudrillard, Symulacja i symulakry, Warszawa 2005.
R. Barthes, Imperium znaków, Warszawa 1999.
Benjamin W., Twórca jako wytwórca, Poznań 1975.
B. Frydryczak, Między gestem a dyskursem. Szkice z teorii sztuki, Warszawa 1998.
B. Kowalska, Sztuka w poszukiwaniu mediów, Warszawa 1985.
P. Krakowski, O sztuce nowej i najnowszej, Warszawa 1981.
J. Ludwiński, Sztuka w epoce postartystycznej, Poznań 2001, nr 32
K. Wilkoszewska, Wariacje na postmodernizm, Kraków 2000

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Dziekan Wydziału Sztuki
dr hab. Antoni Nikiel prof. UR